
Декларация на Комитета на министрите относно принципите за управление на Интернет

Декларация на Комитета на министрите относно принципите за управление на Интернет

(приета от Комитета на министрите на 21 септември 2011 г. на 1121-та среща на представителите)

1. Интернет е съвкупност от огромна гама от идеи, технологии, ресурси и видове политика, разработени върху основата на утвърждаването на свободата и колективните стремежи в името на обществения интерес. Държавите, частният сектор, гражданското общество и отделните индивиди са допринесли за изграждането на динамичния, интегриращ и успешен Интернет, какъвто го знаем днес. Интернет осигурява свободно пространство, като улеснява упражняването и ползването на човешките права, процесите на участие и демокрация и социалните и търговските дейности.
2. Направените по-горе изводи вдъхновиха изработването на обща представа за управлението на Интернет, отразена в Декларацията от принципи, формулирана по време на първата фаза на Световната среща на най-високо равнище за информационното общество в Женева през 2003 г. Дневният ред от Тунис, приет по време на втората фаза на Световната среща на най-високо равнище за информационното общество през ноември 2005 г., определя управлението на Интернет като създаване и прилагане от правителствата, от частния сектор и от гражданското общество на общи принципи, норми, правила, процедури за вземане на решения и програми, които насочват развитието и използването на Интернет.
3. Дискусиите относно управлението на Интернет, които се разгръщат по време на различни национални и международни форуми, са реалният резултат от подобна споделена представа. Те поощряват диалога между държавите, частния сектор и различните участници на гражданското общество и допринасят за оформянето на общи възгледи по отношение на видовете политика за Интернет и още по-широко – относно управлението на Интернет.
4. Съветът на Европа участва в тези процеси. В много от приетите актове членуващите в него 47 държави са изразили подкрепата си за мерките, насочени към гарантирането на възможно най-широки права и подчиняването на възможно най-малко ограничения в Интернет, които същевременно предлагат и такова равнище на сигурност, отговарящо на очакванията на хората. Всичко това произтича от предприетото общо начинание от държавите членки на Съвета на Европа да осигурят на всеки, който се намира под тяхна юрисдикция, правата и свободите, защитени от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ETS No. 5).
5. За да се осигури непрекъснат, човешки ориентиран и основан на правата подход към Интернет, необходимо е да се утвърждават такива принципи за неговото управление, които признават правата на човека и основните свободи, демокрацията и върховенството на закона, както и основополагащите норми на общностите в Интернет, развити в споменатите вече процеси.
6. Комитетът на министрите на Съвета на Европа представя своя принос към този постоянен, интегриращ, всеобщ и отворен процес като:
 - утвърждава изложените по-долу принципи, които се уповават на правилата за

управление на Интернет, създавани непрекъснато от заинтересованите страни и от общностите в Интернет;

- декларира пълната си ангажираност с тези принципи и подчертава, че те трябва да бъдат подкрепяни от всички държави членки в контекста на създаването на различните видове национална и международна политика относно Интернет;

- насърчава други заинтересовани страни да ги възприемат с оглед на упражняването на собствените им отговорности.

Принципи за управлението на Интернет

1. Права на човека, демокрация и върховенство на закона

Споразуменията за управлението на Интернет трябва да осигурят защитата на всички основни права и свободи и да утвърдят тяхната универсалност, неделимост, взаимозависимост и взаимодействие в съответствие с международното право за човешките права. Също така те трябва да гарантират пълното зачитане на демокрацията и върховенството на закона и трябва да насърчават устойчивото развитие. Всички публични и частни участници трябва да признават и да подкрепят човешките права и основните свободи в извършваните от тях действия и дейности, както и когато проектират нови технологии, услуги и приложения. Те трябва да съзнават, че има събития, които водят както до разширяване, така и до заплахи по отношение на основните права и свободи и да участват пълноценно в начинания, чиято цел е признаването на възникващи права.

2. Управление върху основата на участието на всички заинтересовани

Разработването и прилагането на споразуменията за управлението на Интернет трябва да осигурят по открит, прозрачен и отговорен начин пълноценното участие на правителствата, на частния сектор, на техническата общност и на потребителите, вземайки предвид особеностите на ролите и отговорностите им. Създаването на различни видове публична политика, засягаща Интернет, в международен мащаб, както и на споразумения за Интернет управление, трябва да позволи пълното и равнопоставено участие на всички заинтересовани от всички страни.

3. Отговорност на държавите

Държавите имат права и отговорности, които се отнасят до въпросите, свързани с теми от международната публична политика, отнасяща се до Интернет. В съответствие с международното право като упражняват суверенните си права, държавите трябва да се въздържат от всяко действие, което пряко или косвено би навредило на физически или юридически лица, намиращи се извън територията им. Всяко национално решение или действие, което води до ограничаване на основни права, трябва да отговаря на международните задължения и по-специално да се основава на закона, да бъде необходимо в едно демократично общество и напълно да зачита принципите за пропорционалност и право на обжалване, подкрепено и от съответните гаранции за законност и справедлив процес.

4. Подготовка на потребителите на Интернет

Потребителите трябва да са напълно подготвени, за да упражняват основните си права и свободи, да вземат информирани решения и да участват с пълна увереност и свобода в споразумения за управлението на Интернет, по-специално в механизми за управление и в разработването на публичната политика относно Интернет.

5. Универсалност на Интернет

Видовете политика в областта на Интернет трябва да признават глобалния характер на Интернет и универсалния достъп като цел. Те не трябва да засягат неправомерно безпрепятственото протичане на трансграничния Интернет трафик.

6. Цялостност (интегритет) на Интернет

Сигурността, стабилността, силата и издръжливостта на Интернет, както и способността му да се развива трябва да бъдат централни цели за управлението на Интернет. За да се

запази цялостността и постоянното функциониране на инфраструктурата, както и доверието и опората в Интернет от страна на потребителите, необходимо е да се насърчава многостранното сътрудничество на всички заинтересовани.

7. Децентрализирано управление

Трябва да се запази децентрализираната отговорност във всекидневното управление на Интернет. Органите, които са натоварени с технически и управленски задачи по отношение на Интернет, както и частният сектор, трябва да запазят водещата си роля в техническата и управленската област, като се гарантира тяхната прозрачност и отговорност пред глобалната общност за действията, които имат въздействие върху публичната политика.

8. Архитектурни принципи

Отворените стандарти и взаимното свързване на Интернет, както и непрекъснатото му действие трябва да бъдат запазени. Необходимо е тези принципи да ръководят всички заинтересовани участници при вземането на решения относно управлението на Интернет. Не трябва да се издигат неразумни прегради пред влизането на нови потребители или пред законосъобразното ползване на Интернет, както и да се налагат ненужни тежести, които биха засегнали иновационния потенциал в областта на технологиите и услугите.

9. Отворена мрежа

Потребителите трябва да имат възможно най-голям достъп до Интернет съдържание, приложения и услуги по техен избор, независимо дали се предлагат безплатно или не, като използват подходящи избрани от тях устройства. Мерките за управление на трафика, които влияят върху ползването на основните права и свободи и по-специално върху свободата на изразяване и правото да се разпространява и получава информация независимо от границите, както и на правото на уважение към личния живот, трябва да отговарят на изискванията на международното право за защита на свободата на изразяване и достъпа до информация и на правото на зачитане на личния живот.

10. Културно и езиково разнообразие

Опазването на културното и езиковото разнообразие и насърчаването на създаването на съдържание по места, независимо от езика и азбуката, трябва да се превърнат в основни цели на политиката в областта на Интернет и на международното сътрудничество, както и на разработването на нови технологии.